

*Tenha
Sözler
Şiir*

*M. Akif İnan
Eserleri*

EĞİTİM-BİR-SEN YAYINLARI

Eğitim-Bir-Sen Yayınları : 33
Edebiyat Dizisi : 15

Eğitim-Bir-Sen Adına Sahibi
Ahmet GÜNDOĞDU
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Ali YALÇIN
Genel Başkan Yardımcısı

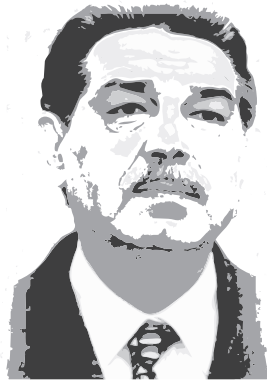
II. Baskı : Aralık 2012
5.000 Adet

ISBN : 975-6153-03-2

Teknik Hazırlık & Baskı:
Sistem Ofset
Strazburg Caddesi No: 31/17 Sıhhiye/ANKARA
Tel: (0.312) 229 18 81

Eğitim-Bir-Sen Genel Merkezi
G.M.K Bulvarı Ő. DaniŐ Tunalığıl Sk. No:3/13
Maltepe/ANKARA
Tel: (0312) 231 23 06
Faks: (0312) 230 65 28
www.egitimbirsen.org.tr
e-posta : egitimbirsen@egitimbirsen.org.tr

M. Akif İnan

Tenha Sözler Şiir

M. Akif İnan Eserleri

Her türlü yayın hakları **Eğitim-Bir-Sen**'e aittir.

EĞİTİM-BİR-SEN YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

Yürek Gazeli	13
Kül	14
Geçitresmi	15
Burç.....	16
Eski Söğler	19
Sayıklamalar	21
Hu	22
Mektup	23
Sular	24
Yokluk.....	25
Yılgı	26
Akşaman Kılıçları.....	27
Mescid-i Aksa	29
Bağlanma	30
Siz	34
Sensin.....	35

Sevdiğim	36
Dağlara.....	37
Sen	40
Arzıhal	41
Haber.....	42
İzler	43
Şehit	44
Fırın.....	45
Çağrı	46
Davet.....	47
Ayna	48
Doğrul Bana.....	49
Şafak	50
Kitabe.....	51
Elveda	52
Zaman	53
Yankı.....	55

AKİF İNAN

Akif İnan

1940'da Urfa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Urfa'da, liseyi Maraş'ta bitirdi. D.T.C.F Türk Dili ve Edebiyatı mezunudur.

1961-1964 yıllarında Hilâl Dergi ve yayınevinde yönetici, 1964-69 yıllarında Türk Ocakları Merkez Müdürü, 1969-72 yıllarında da Türk Taşıt İşverenleri Sendikasında Eğitim Uzmanı olarak çalıştı. 1972'den sonra çeşitli orta ve yüksek dereceli okullarda öğretmenlik yaptı.

1961'den bu yana birçok dergi ve gazetede yazılar ve şiirler yayımladı. 1969'da Edebiyat, 1976'da Mavera dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. 1977'den itibaren Yeni Devir gazetesinde günlük fikir ve sanat yazıları yazdı, eserler tefrika etti.

1992'de Eğitim-Bir-Sen'i, 1995'te Memur-Sen'i kurdu. 6 Ocak 2000'de vefat etti. Kabri memleketi Şanlıurfa'dadır.

Basılmış kitapları: Edebiyat ve Medeniyet Üzerine (Denemeler 1972), Hicret (Şiir, 1974), Din ve Uygarlık (Deneme, 1985) Yeni Türk Edebiyatı (O. Çağlar'la birlikte, Eğitim Enstitüsü için ders kitabı 1977).

TAKDİM

Türk sendikacılık tarihinde M. Akif İnan gibi bir başka şahsiyet yoktur ki sendikal kavramlara yabancı ve uzak bir topluma; her türlü imkânsızlığa, baskıya, olağüstü siyasi şartlara rağmen bu türden oluşumların hayati ve insani bir kurum niteliğini kısa bir zaman içinde benimsetebilmek ve insanları etrafında örgütleyebilmek yeteneğini göstermiş olsun. Bu takdire değer sonucun, onun ünlü bir şair ve mütefekkir olması veya etkileyici kişiliğiyle açıklanabilmesi mümkünse de asıl faktörü yaşadığı toprakları tanınmasında, milletin değerlerini ve inançlarını kişiliğinde ve ilişkilerinde mezcetmiş olmasındaki sıcaklıkta, daha öz bir söyleyişle ‘yerli’ bir üslup kullanmasında aramak gerekir.

Şair, yazar ve eylem adamı Mehmet Âkif İnan, bir aydın olarak kendini toplum hizmetine adanmış, toplumunun maddi ve manevi değerler bakımından gelişip güçlenmesini ve nihayet bir “medeniyet toplumu” olmasını hayat gayesi edinmenin örnek kişiliklerdendi. Yalnızca kalemiyle değil, parasıyla zamanıyla bütün gücü ve enerjisiyle bir ‘sürekli hareketlilik ruhu’ içinde yaşamış, daima ‘veren el’ olmayı gözetmiştir.

Akif İnan, sendikayı da hak arayan bir teşkilat olduğu kadar bir aydınlanma ve kültür hareketi olarak görüyordu. Sendika merkez ve şubelerinin, toplumun hizmetine sunulan bir kültür evi, kültür yuvası olması için çalışıyordu. O’nun bu düşüncesi, düşünen, inceleyen, sorgulayan, düşündüğünü uygulayabilen, fikirlerini özgürce ifade edebilen bir toplumun oluşması mücadelesini veren Eğitim-Bir-Sen’in temel yapı taşı olmuştur.

Âkif İnan, 20. yüzyılda fikir ve sanat hayatımızın üç büyük yıldızı olan Necip Fazıl Kısakürek, Sezai Karakoç ve Nuri Pakdil’in her üçüyle de yakın ilişki içinde olmuş bir isimdi. Yine bu üç kıymetli şahsiyetin ve okul görevi yapmış

dergilerinin (Büyükdoğu, Diriliş, Edebiyat) etrafında gördüğümüz Erdem Bayazıt, Rasim Özdenören, Alaeddin Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Nazif Gürdoğan, İsmail Kılıoğlu, Atasoy Müftüoğlu, Bahri Zengin, Hasan Seyithanoğlu, Beşir Atalay, Ramazan Kaplan, Mehmet Doğan ve Mehmet Atilla Maraş gibi fikir, sanat ve siyaset adamlarımız da İnan'ın yakın arkadaş çevresi içinde bulunuyordu. Kurucu Genel başkanımız olarak kendisiyle olduğu kadar, içinden geldiği bu büyük fikir ve sanat hareketiyle de Eğitim-Bir-Sen camiası olarak kendisiyle iftihar ediyoruz.

Eğitim-Bir-Sen olarak kendisine olan vefa borcumuzu bir nebze olsun ödemek ve merhumun eserlerini kültür hayatımıza kazandırmak için şiir ve denemelerinden oluşan ilk dört kitabı; *Edebiyat ve Medeniyet Üzerine (1972)*, *Hicret (1974)*, *Din ve Uygurluk (1985)* ve *Tenha Sözcükler*'in (1991), yeni baskılarını 2006 yılında kültür hayatımıza kazandırmıştık. 2009 yılında ise sağlığında kitap olarak yayımlanmamış çalışmaları olan *Cumhuriyet'ten Sonra Türk Şiiri, Edebiyat, Kültür ve Sanata Dair, Siyaset Kokan Yazılar, İslam Dünyası ve Ortadoğu, Söyleşiler; Aydınlar, Batı ve Biz*'i ise kitaplaştırarak kültür hayatımıza kazandırdık. Kitaplar yoğun bir talep gördü. Bu durum sendika olarak bizi ziyadesiyle memnun etmekle birlikte tükenen ilk dört kitabın tekrar basılması için de teşvik etti. Sizlerden gelen bu teşvik edici güç ile Akif İnan'ın 2006 yılında sendika olarak ilk baskısını yaptığımız ilk dört eserinin yeni baskılarını siz değerli okuyucuların istifadesine sunuyoruz.

Âkif İnan'ın eserlerinin sendikamız tarafından basılıp ücretsiz dağıtılmasına müsaade eden aile fertlerine ve yayında emeği geçen arkadaşlarıma bu vesileyle teşekkür ediyorum.

AHMET GÜNDOĞDU

Eğitim-Bir-Sen
Genel Başkanı

u0 alif hay

Tenba
Sözlär
Şür

YÜREK GAZELİ

Senin hatıranla beni her akşam
dünyanın kirinden yuyar yüreğim

Düş kazılarımın bulgularını
umut sergisine koyar yüreğim

Bütün varlığımı billur sesine
ve özel rengine koyar yüreğim

Mehtaba çiçeğe ve bulutlara
cennet hayalini oyar yüreğim

Kanadısın zaman nehirlerinin
günleri seninle sayar yüreğim

Çevremi donatan yankılarına
sevdanın izine uyar yüreğim

Değil hayalinden akan sözleri
aklından geçeni duyar yüreğim

Bir gün ki anlarsam kayboluşunu
beni cinnetlere soyar yüreğim

KÜL

Sevdayı bir deli gömleği gibi
ansızın giydirdi gözlerin bana

Gömdüm gözlerinin bulutlarına
bir yangın alanı hoyrat başımı

Yollarına çıkıp yakarsam sana
rüya olup girsem uykularına

Bu çılgın duvarlar boğmazsa beni
gün olur giderim bulutlarımla

Uykumu çarmıha gerdi sorular
çoğalır sesimin tedirginliği

Ey kaynar sulara yol alan aklım
kalbime yönelen yaylım ateşi

Ruhumu emziren bulutlar nerde
rüzgarlar, nerededir kuşların yolu

Kül oldu ufkumun bahar çarşısı
ağulandım deli çıkmazlarında

GEÇİTRESMİ

Delilik şan olur bir gün sevgili
yansıtır içimin haritasını

Bağrında yılların geçit resmi var
gün olsun sereyim ayaklarına

Eskimez bir sesle yöneldim sana
düşlerimin göksel alanlarından

Toplayan o sürgün gülücükleri
sürekli bir selam gibiydi kalbim

Aklımda sesinin salıncakları
uğuldar İstanbul kanatlarında

Gözlerinin o dağ kokusundandır
yüreğimin gelgit çağlayanları

Umuttan bir tayıdır hâlâ yüreğim
gezinir hülyanın sınırlarında

Uykularım en ürkek bir ceylan gibi
ne vakit aklımı yöneltsem sana

Oyaladım bütün umutlarımı
ruhumun bu hüçün salıncağında

Sabırlar sağılan yırtık kalbimden
sessiz sayhalarla çağırdım seni

BURÇ

Ürkek tayların su içişi gibi
gezinir gözlerim çarşılarımda

Kuşlara ve güle ayarlı sesin
müjdedir en uzak okyanuslardan

Kelebek kervanı can gülüşünle
yıkadın zamanı karanlığından

Gөгüme yıldızlar dağıtan gölgen
yorgun günlerimin kutlu limanı

Baharı bir tohum gibi izlerim
saçlarının yumşak ışıklarından

Ellerin yıldızlar yansımasıdır
onlardan okunur hikayelerim

Bir bahar yağmuru bana hitabın
cennet kıyılarından haber getiren

II.

Köpük demetleri gibi martılar
inerler hülyamın canevlerine

Gönlümün dem çeken bülbülleridir
akşamı sulara sarkıtan gökler

Gecenin ahengi kavrar elimi
gezdirir sevdanın sokaklarını

Bir irem bahçesi kuşanır dünyam
anılar koşarken sahralarımda

En kutlu sabahı muştular kokun
ilkyazlardan haber taşır kuşların

Alyardır dolanır ismin üstüne
dinlerim mehtabın fısıltısını

Dolunay denize selam gönderir
düşlere sevdalar yeşil çağlayan

III.

Şimdi uzaklardayım kanat sesinden
Rüya burçlarından gök şarkısından

Nerde o bahçeler sarmaşıklar ey
Köpüğün annesi bulutun gülü

O mercan adalar leylak türküler
Karınca treni kuşlar şöleni

Nasıl seyrederim sabahı sensiz
Güneşin denizi emzirmesini

Kırgın günlerimin sığınağını
Ararım cinnetin kuytularında

ESKİ SÖZLER

Sevdayı bir deli gömleği gibi
ansın giydirdi gözlerin bana

Kır yarısı sensin kuşların gülün
kasırgaların bir yarısı benim

Gömdüm gözlerinin bulutlarına
bir yangın alanı hoyrat başımı

Sesinki dansıdır kelebeklerin
yıldızlar devinir gamzelerinde

Kanamam denizin enginliğine
artık gözlerinin sağnağındaım

Nehirler çağlayan bakışlarıyla
giyinir dallarım baharlarını

II.

Eşyası kaybolan bir çocuk gibi
olur olmaz yerde ararım seni

Uykumu çarmıha gerdi sorular
çoğalır fikrimin tedirginliği

Ey kaynar sulara yol alan aklım
kalbime yönelen yayılım ateşi

Günleri gökleri tanımaz oldum
Suçlarım ufkumun zindanı mıdır

Ruhumu emziren bulutlar nerde
rüzgarlar, nerededir cinnetin yolu

Kül oldu umdun bahar çarsısı
ağulandım deli çıkmazlarında

Sözlerim tükendi gülmedi gölgen
takıldı güneşim hüznün ağına

Resmini göklere çizen rüzgarla
oyalansam umut maverasında

Kelimeler gelse ayaklarına
ve sunsa içimin anahtarını

Yolarına çıkıp yakarsam sana
rüya olup girsem uykularına

Bu çılgın duvarlar boğmasın seni
gün olur giderim çığlıklarım

SAYIKLAMALAR

Göklere yalvaran bulutlar gibi
beklerim sesinin bereketini

Aklımı yağmalar gelmeyişlerin
çürütür gölgemi bekleyişlerim

Yangınlar kavursa bahçelerimi
çağırır yine de enkazım seni

Kaç umut eskidi sokaklarında
kaç albüm tükettim anarak seni

Akşam olur sabah olur yıl döner
törpüler gövdemi dakikalarım

Yüzyıllar süren bu rüyalarım
el verir görünmen bir hayal gibi

Hangi ölüm öder bilemiyorum
ateşten bekleyiş faturasını

Eni gözlerim her şiirle birlik
içimin savrulan bayraklarıyla

Başımı taşlara çarparak artık
kalbimin sesini eritse miyim

HU

Bir ney ahengini taşır ellerin
boşalır ufkuma parmaklarından

Sürekli bir bahar muştusu güler
güneşler devreden yanaklarından

Sesin ki bir anıt gibi içimin
dolanır en kutsal alanlarını

Gözlerin yıldızlar şehrayinidir
dindirir evrensel çılgılıklarımı

Adınla girmesem güne, geceye
bu gökyüzü her an kurşunlar beni

MEKTUP

Hangi denizler içti gölgeni
hangi göklerin kucaklarında

Hangi şarkılar öptü sesini
uyuyup kaldı dudaklarında

Hangi hayaller sardı ufkunu
hangi günlerin şafaklarında

Hangi hülyanın konuğu oldun
hangi çiçeğin yapraklarında

Hangi rüyalar kaçırdı seni
hangi rüzgardı ayaklarında

SULAR

Gölgeni saklayan hangi sulardır
Hangi bulutların mahzenindesin
Bir hangi mezara sığınsa sesim

Umudu kuşanan akşamlarımız
bir alev gibidir şakaklarımda
Sesin ikliminle donandı gökler

Doldurdum içimin kuyularını
en eski sevdanın aynalarıyla
Anılar uykumun geçit resmidir

Şimdi yanında mı akşamlarımız
Ve o derinden çocuksu sesin
tanır mı kalbimin yetimliliğini

YOKLUK

Bir soylu rüyanın ana yurdudur
içinden içime esen gözlerin

Eşyanın bitmeyen gürültüsünden
ruhum bir kölenin telaşındadır

Aklımı denizler vermesin geri
dağlar, yokluğa sığın ey gönlüm

Umudun çarşafı kefenden öte
Hayalin bulutun dizlerindedir

Bir ateş külçesi etlerim, eşyam
Kartallar, kutuplar kaçırın beni

Ey mavi çocukluk hangi indesin
Baharlar ve narlar dua nerededir

Deliler kargalar alın bilgimi
Uzatın gövdemi uyku şehrine

YILGI

Bu yıldırımlara dayanamam ben
Her an kopmaktadır bir dalım candan
Kırılan sesimdir eriyen gölgem
Göklerim yitiktir kuyulardayım
Akrepler ağmakta uykularıma
Düşlerin ipini tutamıyorum
Hangi yöne koşsam önümde duvar

Tepemde yılgının bombardımanı
Durmadan uğuldar kulaklarımda
Yıkmakta aklımın mazgallarını

Komut alan şeytan ısıklıklarından
korkunç bir paniğin ayak sesleri
çarşılarda balkon dehlizlerinde

AKŞAMIN KILIÇLARI

İçimin göğüne ağsam diyorum
Yoruldum kelime hamallığından

Toprağın altına yürüsem bir gün
kurtulsam aklımın işkencesinden

Düşen yaprağın acısı bende
çoğaltır uykusuz gecelerimi

Kızgın bir sac oldu yollar yüzüme
Doğrandım akşamın kılıçlarında

Bir kurtuluş olur belki delirmek
Soyunmak dünyadan işkencelerden

II.

Her akşam bir hayal kundaklar beni
devreder rüyanın salıncağına

Sorular sökülse şakaklarımdan
Ey'leri anlıma gülle kazısam

Şair değil, güneş değil, değil hey
toprak olsam veli ordularına

MESCİD-İ AKSA

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu
Varıp eşiğine alnımı koydum
Sanki bir yeraltı nehr çağlıyordu

Gözlerim yollarda bekler dururum
Nerde kardeşlerin diyordu bir ses
İlk Kıblesi benim ulu Nebi'nin
Unuttu mu bunu acaba herkes

Burak dolanırdı yörelerinde
Miraca yol veren hız üssü idim
Kutsallığım belli şehir ismimden
Her yana nur saçan bir kürsü idim

Hani o günler ki binlerce mü'min
Tek yürek halinde bana koşardı
Hemşehrim nebiler hatırı için
Cevaba erişen dualar vardı

Şimdi kimsecikler varmaz yanıma
Mü'minden yoksunum tek ve tenhayım
Rüzgarlar silemez gözyaşlarımı
Çöllerde kayıp bir yetim vâhayım

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür müslümana selam diyordu
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslam diyordu

BAĞLANMA

Varsam dedim varamadım
Bir karada duramadım
Ben kendimi aramadım
Yazık bana vahlar bana

Devleşen içimin tedirginliği
beslenir kuduran sancularıyla

Bir kara duvardır gök çadırları
Baharlar zulmetme kol kola gelir

Bu yılan caddeler zehirli vitrin
dolaşır kanımda bir ifrit gibi

Nefsimin sırçası dolanır elde
ne kırarım onu ne de korurum

Köprüsü atılan ninnilerimle
yıkıntılardayım tuzaklardayım

Hangi rüyalardır sığınağımız
Hangi köpüklere binmeli ruhum

Sesimi biçen bu paslı dehlizden
nasıl kurtarmalı damarlarımı

Bir eteđi tutmaz isem
Köle canı satmaz isem
Teneşirde yatmaz isem
Yazık bana vahlar bana

Toprağa konuk olalı gölgem
göklerin gözleri üzerimdedir

Buzul yangınlarından alıp kalbimi
bağladın alınının emziklerine

Bir nazarla kırdın küreklerimi
Buhar kıldın nefsin denizlerini

Yollayarak hikmet kervanlarını
donattın gönlümün dükkânlarını

Aşıladın Cibril emanetinden
hantal aklımın kanatlarına

Sesindir büyüten gözyaşlarımdan
umudun bembeyaz türkülerini

Sohbetin bir rahmet bulutu gibi
iner hasretimin tarlalarına

Kazıdın putların sikkelerini
Şimdi her yan celâl levhalarıdır

Sesinin yankısı dinmez içimden
eş olmuş kalbimin atışlarına

Arkanda yürürüm gözlerim yerde
sonsuz bir telaşla titrek ve ürkek

Nispet kokun gezer ciğer tahtımda
zemzemle yıkanmış şehirlerdeyim

Unuttum bilcümle anılarımın
o sensiz oluşan bölümlerini

Her avuç su senin çağlayanından
ve her lokma senle bereketlenir

Guruplar ki mercan tarlalarıdır
Kuşların uçuşu adımlarıdır

İniler yağmurun darbelerinden
tedirgin uykumun çelik telleri

Yücelerden yücelerden
Gündüzlerden gecelerden
Sessiz dilsiz hecelerden
Sütler sağar gönlümüze
Kelâm yağar gönlümüze
Işık ağar gönlümüze

Dağılan eczamı toplayan cihaz
ruhumun gövdemi çağırın sesi

Saldın külhanlara bütün bilgimi
yüksek fırınlarda yanar geçmişim

Erittin dünyayı zamanı sözü
bir köpek derisi giysilerimi

Sıyıldım tüm yaban kumaşlarından
atarak canımı gölgelerine

Bulutların nabzı kalbimdir şimdi
yıldızlar konuğu mekânlarımın

Gözlerin ne kadar yakın ve kesin
dindirdi fitnenin şimşeklerini

Zanların yıkılan mazgallarını
bir ibret kendine döndürdüğü cezben

Açarak bir çiçek denizi gibi
can üfledin çorak alanlarıma

Gör ne tek ve تنها bir ömür olur
duymazsam içimde ayak sesini

Hiç cevabım yoktur bükük boynum ve
gözyaşımın başka sorularına

Ölümlerden korkar isem
Gönül evi yıkar isem
Ben bu yoldan çıkar isem
Yazık bana vahlar bana

SİZ

Dikenler çalılar güle dönüşür
Bir bengisu yayar nazarlarınız

Güzeller varisi olduğunuzdan
Kokular korusu gülzarlarınız

İlham yağmurları sözlerinizdir
Gök sofrası serer pazarlarınız

Gönlüme özgürlük muştusu gibi
İnanç diriltici kararlarınız

Bir tufan dehşeti salar kalplere
Arslan kükremesi azarlarınız

SENSİN

Özgürlük menşurum kanatlarındır
Toprağım devletim bayrağım sensin

Maddemsin, manamsın, varım yoğumsun
Ufkumsun yakınım uzağım sensin

Göklerim yerlerim dağım denizim
yanım yönüm solum ve sağım sensin

Övüncüm şerefim sözüm şiirim
saklım gizlim köşem bucağım sensin

Seslerin kalbimin dudaklarında
Zamanım dönemim çağım sensin

Ümidim cihadım durağım sensin
Hicretim menzirim durağım sensin

Seninle olmaktır ahdim yeminim
Ordum emirim ve otağım sensin

SEVDİĞİM

Eteğim çamurlu yüzümse kara
Dönsün karanlığım seninle nura
Gel kovma kapından nolur sevdiğim

Eritsin bakışın cümle düğümü
yıldız şölenine sarsın göğümü
Sen ki ne dilersen olur sevdiğim

Bu hasret duygusu oymasın beni
Bir başka kulak duymasın beni
Bir yanında kalmış huzur sevdiğim

Gel kovma kapından nolur sevdiğim
Sen ki ne dilersen olur sevdiğim
Bir yanında kalmış huzur sevdiğim

DAĞLARA

Dağlara vur gönlüm alıp başını
onlar anlar bir de deniz sevdanı

Bir gece gökleri giyinerekten
göçetsem alnının kucaklarına

Soyunup eşyadan kurt kuşla birlik
aklımı yem etsem karıncalara

Zaman yürümesin gün dolanmasın
toprağı emzirsin kalbimin nabzı

Tükensin rüzgarlar bu sesim gibi
Çakılı kalayım bu resim gibi

Kavlü kararım var senle ölüme
Ben yürüsem sesim üzre seninle

II.

Buhar oldu şüphe kuluçkaları
Kanım ki sürekli deli çağında

Bütün akımların ovası kalbim
yerle gök arası gelgitler bende

Bende bu denize girdim gireli
her mahlukun sesi arkadaşımıdır

Güneştir gölgemin kefilî artık
Yelkenim mehtabın dizginindedir

III.

Başı sensin sonu sen yollarımın
Ruhumun adresi kalbinde saklı

Beni ele veren hicabımdır hep
Seni dillendiren güzelliğindir

Sahip olmadığın neyim kalmıştır
O inceliğinin işgalindeyim

Ardından bu yolun can görünür
Sevdan kan gibidir damarlarımda

SEN

Her taraf gözlerin gündüz ve gece
Her mevsim sensin ve her ses sözlerin
Ayrılmaz ellerin avuçlarımdan
doyurur kokusu ciğerlerimi

Yalnız senin olmak seninle olmak
inandım ömrümün en kutlu işi
Taşırsın aklımı bir gölgem gibi
aşkın eldeğmemiş bölgelerine

Bir evren donattın yırtıp dünyamı
Eledin bilgimi sevgilerimi
Onardın gövdemi takvimlerimi
kalbimi giysimi şiirlerimi

ARZİHAL

Sen öte bahçede açılı gülüm
bütün bülbülleri yandı içimin
Dağıldı eczası sesin ahengin
güzelin lezzetin rengin biçimin

Öpüp kokladığım ellerin gülüm
hayat ırmağıydı fidanlarıma
Açardı yolumu anahtar sesin
Gözlerin güneşti zamanlarıma

Bir yetim çocuktur günlerim gülüm
Seslerim kırıktır yatağım zindan
Ne olursun tez elden beni de çağır
al götür yanına sevdiğim aman

HABER

Saraylar yalılar köşkler kubbeler
zindanlar kuleler surlar kaleler
kavuklar sorguçlar tuğlar kelleler
meclisler sohbetler canlar tekkeler
babalar dedeler beyler zadeler
bahçeler bülbüller güller laleler
güzeller gazeller sazlar badeler
işveler cilveler nazlar handeler
inci diş mercan dil gümüş sineler
mermerden kurnalar altın lüleler
sedefden nalinler zümrüt küpeler
ak sakal vezirler bilmiş körpeler

Görkemin gururun simgesiydiler
habercisidyiler bir çözülüşün

İZLER

Toprağa alnından izler çakararak
o ışıktan erler öteye geçti

Üstünde güneş batmayan tuğlar
ordular o yerler öteye geçti

Yanar dağ göksünden duyduğum şimdi
zincire vurulmuş tek bir sesleri

ŞEHİT

Cami avlusunda vurdular seni
içinde secdeler çağılıyordu

Gel yaslan yiğidim bu yürek senin
şehitler anası bu toprak senin

Yüzüm ki öyle ak vicdanın gibi
hayalin, namusun, imanın gibi

Bir çeşmedir kanın nurdan güneşten
ayıklar, arıtır çağın kirini

Sallanan bir eldir yıldızlar şimdi
seni uğurlayan Tanrı katında

O gün gelir erir zulüm zinciri
bir damla kanının denizlerinde

Çıkagel yeniden savaş vakti
kaydolduğun şehit ordularıyla

FIRIN

Fitne nişangâhı kılınmış gövden
Hep kan çeşmesidir gözeneklerin

Gel timar edeyim seni, bu çağın
bin maraz kaptığın vurgunlarından

Yetişir güvendiğin kof sözcüklere
dizi oyunlarla oyalandığın

Kalk sesime bağlan, sesim ki günde
beş kez yenilenen savaş davulu

Hüzün fırınında pişen gönlümün
sahipsiz bırakma vasiyetini

Körkütük kötürüm insancıkların
yenik yazmış bu çağ evlatlarımı

ÇAĞRI

Seni ürkek kılan yılanlar mıdır
ki hep kaçınırsın gözbebeğimden

Bir yılgı içkisi gezdirir seni
iç çeken ülkemin külhanlarında

Yangınlar kavurmuş gibi ufkunu
Çürümüş, tarlana denilen dua

Bir küçük kıyıda geziyor aklın
ölgün ve en mahfuz uykulardasın

Tarihten damlayan seslerle üzgün
kalbim ki bir yaman cenderededir

Düşün bakışlarında nemrut yangından
Gel anla içimde açan güneşi

Kabir seslerini duymaya yönel
Eş olsun melekler ordularına

Gel uzan göklerin kanatlarına
Ve sıyrıl aykırı kuşatmarlından

Aklına ekilen tasarıları
değiştir sesimin bereketiyle

Kül olsun sonsuzun sahillerinde
ve bir ayna gibi kırılıns sesler

Savur bu eşyaların korolarını
bir umut zannıyla hep bölüşülen

Üstümüzde yedi sağlam gök bina
Kalbinle donansın bulut

DAVET

Ellerim fikrimin göklerindedir
çizerim gönlümün haritasını
O çiçek yıldızlar yapıtaşlarım
şehirler kurarım ayın bağına

Hicretler gelişir her akşam bende
içimin ışıklı memleketine
Donatır çevremi ashap şenliği
Bir fener alayında gezinir kalbim

Ey vücudum davran ve gel benimle
Biz ki o dünyanın yurt taşlarıyız
El verir bu gurbet bu karanlıklar
bu eşyalar sesler ve görüntüler

AYNA

Gelecek günlerin fotoğrafısın
selamı çoğaltan bahçelerinle
Arza cetvel çekmiş gözyaşlarımla
bir tohum büyüyor güvercin gibi

Sözü senet sayan bir çağ muştusu
deviniyor gülden kokularınla
yanımda çevremde kalbim içinde

Yağmurlar ülkümün bereketidir
Ufkumda denizler gibi rahmet var
Sesindir kurtaran umutlarımı
Zaman, yüreğinin dizginindedir

Güven sözlerimin kanatlarına
Karşıdan el elden iklimleri duy
Duy amacımızın memleketini

DOĞRUL BANA

Gel yürü ey çocuk güvene, aşka
Bulutlar donansın sözleşmemizden

Açılan her kanat sesini taşır
boşaltır umudun bahçelerine

Nicedir rüyamı kuşatır gölgen
Aklımı didikler direncin kanı

Işıktan erlerle unufak olur
balyozlar altında tiran sergisi

İbrahim bilinci yüklü ellerin
Yüreğın dünyanın sevgi dergisi

Tohumlar başında taşır ağacı
Deler besmeleyle damar toprağı

Zikriyle şükriyle fikriyle sen ey
önüne serilmiş sonsuza karşı

Ve bir gün zamanlar gelir önüne
giyinir var oluş esvaplarını

Doğrul, bana yönel uzat elini
Savaş burçlarından selamlar sana

ŞAFAK

Yüzünde inancın keskin ışığı
gün olur dönüşür bir şah kavgaya

Gelin kardeşlerim, göklere tutan
mızrak parmaklarla mahşer yürekle

Kim demiş her şeyin bitişi ölüm
destanlar yayılır mezarımızdan

Bizansı sulayan kentleri bir gün
yıkarsın sesinin okyanusunda

Hangi yöne bakarsam şafak görürüm
Toprağın altından yürür ordular

Haberin var mı ey güzel çocuk
içimde devinen çağlayanlardan

Erir gözlerinin keskin şavkında
bu çağın bilcümle karanlıları

Zaferler özleyen düşünüyüşler
göksünde çağlayan bir bedir nehri

Ellerin ki hızrın kumandasında
Gözlerin ki çizer sınırlarımı

Bir yeni vakitler geldi gelecek
içinde sürekli ayak sesleri

KİTABE

Çağ mahkemeleri hüküm vermiştir
hayallerim bile hep suçtur diye

Ben yürürüm yollar bitmez benimle
Ben dururum hüküm durmaz hakkımda

Geldim gidiyorum ben mahzun şarkı
incisi içinde bir midye gibi

Birkaç er kişiyi bulsa da gönlüm
rehine bırakmam miraslarımı

Giydim toprağa ağsın razıyım
rahmet bulutları varislerim

ELVEDA

Diyorum ki gider oldum giderim
Yağmur beni ağlar şimdiden sonra

Seni kuşatmayan bu özel sevda
yalnız beni dağlar şimdiden sonra

Koşsam denizlere açsam bağrımı
seni çekmez ağlar şimdiden sonra

Ay gölgem biricik haldaşım benim
bizi bekler dağlar şimdiden sonra

ZAMAN

Zaman kelebeđi deđip de geđer
bir nefeslik vaktin can yaprađına

Büyük rüyalarla geçmişse ömür
hiç yanmam ölümün her çeşidine

Umut bir tohumsa kefen zarında
gün olur fıskırır bir orman olur

Sesimi bir heykel gibi kıırarak
kaybolsam göklerin dehlizlerinde

Bulutlar içimin parçalarıdır
Yüreğim yağmurdan haber götürür

Ey aklımın kalbi artık genişle
birazdan örter şehrin üstünü

YANKI

Toprak kuşatınca ten kafesini
yeni bir gündedir göçümüz bizim
Kalkarız rüyadan uyanır gibi

Ben ki yeryüzüne ağdım ağalı
dolandım cezbeyle yolculuğumu
Bekledim doğacak ufuklar gibi

Size bir mirastır iniltilerim
Sevdalar coşkular ve gözyaşları
yol bulsun içlerde yankılar gibi

Bilcümle sevdikler yanımızdadır
donanır çevremiz baharla narla
Saraylar nehirler billurdan gibi

Sonsuz bir düzenin armağanını
buluruz şükürle mahcup ve mutlu
Affolan sevinçli çocuklar gibi

“Âkif İnan’ın şiirinin en belirgin bir özelliği de, duygu ve düşünce tasarrufudur. Kelimeleri öylesine seçer ki, dil, anlam ve duygu seçilen kelimelerin oluşturduğu ilişki içinde tam bir bütünlük teşkil eder. Çok az sözle kişiyi büyük bir duygu ve düşünce çağrışımı ve akıntısı içine bırakır. Bu özellik çağdaş şairler içinde en çok İnan’a özgü bir özelliktir.

Hemen belirtelim ki, toplumsal yanı ağır basan şiirler değildir İnan’ın şiirleri. Tam tersine, bireyseldir. korkusu, umudu, yalnızlığı, hüznü ile şiirinin hareket noktası bizzat kendisidir.

Âkif İnan, ülkü ile aşkı birbiri içinde eritmiştir. Aşk, onun şiirlerinde, Divan şiirinin geleneksel özelliklerini taşır. Ancak Divan şiirinden fazla olarak, aşk’la birlikte günün sıkıntısını da vermek ister.

Âkif İnan’ın şiirini, bu biçim yönünden, şiirin doğuş psikolojisiyle açıklayabiliriz sanırım. Sanki, şiiri, ona zaman zaman vuku bulan doğuşlar halinde gelmiştir. Her beyit kendi içinde öylesine güçlüdür ki, bizde, şiirin bütünü değil de, tek tek beyitler kalır sonunda. Ne var ki, bütün Hicret şiirleri okunup bitirildiğinde, içinize tek ve bütün sinmiştir. çok sayıda akarsular, kendi yataklarında derinleşe derinleşe bir noktaya doğru akmaktadır.”

Alâeddin ÖZDENÖREN

*Edebiyat Dergisi,
Ekim 1974, Şubat 1975*

“İnsan için bizdeki neoklasik tarzın öncüsü demesek bile. bir bakıma da günümüzdeki öncüsü diyebiliriz. O halde bu yeni ekolün de kendine özgü bir dil anlayışı olmalıdır ve İnan, ortaya koyduğu şiirleriyle, bu dil anlayışına varmak istiyor kanaatindeyiz. Yeni yeni söz sembolleri oluşturmak, kelimelerde biçimini bulacak olan eşyaya, ses imajı ve tonu getirmek, böylece de dile yeni bir ruh, yeni bir uyum kazandırmak, bu anlayışın görebildiğimiz özelliklerindedir. Sanatçının şiirlerinin dil özelliği için özet olarak: Şiirin dayandığı anlatma isteği ile, kelimelerin çıkardığı müzik arasındaki uyum da diyebiliriz.”

Oktay ÇAĞLAR

Mavera, Sayfa 44

Temmuz 1980, Ankara

“M. Âkif İnan’ın şiirlerinde; şekil, gazeli hatırlatmasına rağmen geçmişin bir kenarı değil, yeni bir yorumla, “eskimez yeni”nin dile getirildiğini görürüz. O’nun şiiri, özenle seçilmiş kelimeler, benzetmeler, söz sanatları ve imajlarla, geleneksel şiirimizle modern şiirin kesiştiği bir çizgide varolmuştur denilebilir. Geleneksel şiirimizle kurulan, kültür ve medeniyet birikimimizin temellerine uzanan bir köprü halinde, günümüzün şiirinin, şekilde ve özde mükemmel örneklerini oluşturur İnan’ın şiiri.”

Rıfki KAYMAZ

Gençlik Dergisi,

Sayı: 5, 1992 Ankara